

CRÒNICA

2.ª Taula Rodona Internacional Duran i Reynals. — La darrera setmana del mes de juny de 1973 tingué lloc a Barcelona la segona taula rodona internacional en memòria del doctor Francesc Duran i Reynals, enguany dedicada a Replicació Vírica i Càncer. La reunió, presidida pels professors S. Ochoa i J. Oró, fou dirigida pel mateix doctor Ochoa juntament amb el doctor J. L. Melnick, del Baylor College of Medicine de la ciutat de Houston.

El programa científic constava de cinc sessions. En la primera, després d'unes paraules de benvinguda del doctor Melnick i d'un record del doctor Francesc Duran i Reynals per un dels seus deixebles, el doctor N. Oker-Blom, de Finlàndia, hi participaren els doctors Weber, Fiers i Fernández-Morán. El primer es referí als seus estudis sobre el mecanisme de replicació dels fags d'ARN, en particular als aspectes de major significació per a la investigació dels virus. El doctor Fiers parlà dels èxits recents assolits pel seu equip en l'establiment de la seqüència de l'ARN constitutiu dels tres gens del bacteriòfag MS₂. El doctor Lane relatà els seus estudis referents al mode d'acció dels virus de vegetals, particularment dels bromovirus. Per acabar aquesta sessió, el doctor Fernández-Morán parlà de la tècnica de microscòpia crioelectrònica introduïda per ell, que permet resolucions de 8 a 16 Å en condicions molt similars a l'estat hidratat natiu.

Participaren en la segona sessió els doctors Huang, Goldblum, Joklik, Baltimore, Benyesh-Melnick i Calvin. El tema general fou dedicat a la biologia molecular dels virus. Destacaren en aquesta sessió les intervencions del doctor Baltimore, que parlà de la transcriptasa inversa i la seva relació íntima amb el càncer, i també la del doctor Melvin Calvin, Premi Nobel, referent a l'oncogènesi vírica i al seu control químic.

La tercera sessió fou molt emotiva, gràcies a la participació de la doctora Maria-Lluïsa Duran i Reynals, la qual parlà de la continuació dels estudis de Francesc Duran i Reynals sobre oncogènesi vírica. Completaren aquesta sessió les intervencions dels doctors J. L. Melnick, Weiss i Wildy, els quals parlaren respectivament de l'estat del genoma víric en cèl·lules canceroses induïdes pel SV-40; activació de gens heretats d'encefalovirus, i, finalment, de la probable capacitat inductora de càncer dels virus d'herpes.

La cloenda d'aquesta sessió tingué lloc amb una discussió general sobre virus i càncer en què actuà de moderador el professor Ochoa, el qual dirigí al final unes paraules d'agraïment a tots els prestigiosos científics vinguts d'arreu del món, per llur participació en la taula rodona.

El darrer dia foren celebrades les sessions quarta i cinquena. S'hi reuniren les contribucions d'un grup nombrós de joves científics, tant nacionals com estrangers. Simultàniament amb aquestes dues sessions, hom celebrà una taula rodona dedicada a la problemàtica hospitalària deguda a les malalties canceroses.

IV Conferència Internacional sobre l'Origen de la Vida (1.ª reunió de l'ISSOL). — Organitzada per l'Institut de Biologia Fonamental de la Universitat Autònoma de Barcelona i el Departament de Ciències Biofísiques de la Universitat de Houston (USA), fou celebrada a Barcelona del 25 al 28 de juny de 1973 la IV Conferència Internacional

sobre l'Origen de la Vida, convocada en honor dels professors de renom internacional A. I. Oparin, M. Calvin i H. C. Urey.

Foren respectivament President d'Honor i President els professors Severo Ochoa i Joan Oró, ambdós membres honoraris de la nostra Societat. Diverses personalitats catalanes del camp de la biologia fonamental formaven part tant del Comitè Científic com de l'Organitzador.

Les sessions científiques foren dotze, dividides en sis col·loquis i sis sessions de comunicacions lliures. Els temes principals d'estudi foren: «Cosmoquímica orgànica», «La Terra primitiva i paleobiologia», «Interaccions i síntesi orgànica abiòtica», «Consideracions estructurals i termodinàmiques sobre l'origen de la vida», «Evolució bioquímica» i «Exploració planetària i exobiologia». Foren presentades 130 comunicacions, i cal destacar la presència dels millors especialistes d'aquest camp de la biologia fonamental, entre els quals cal esmentar els Premis Nobel G. Wald, R. Robinson, S. Ochoa, M. Calvin i H. C. Urey.

Homenatge al professor Trueta a Denver, Colorado. — Coincidint amb una carta personal signada pel Cap Suprem dels Serveis Quirúrgics de l'Exèrcit dels Estats Units, Tinent General Hal B. Jennings (Department of the Army Office of the Surgeon General), que deia: «Tot el Departament Mèdic de l'Exèrcit està en deute amb vos per l'enorme contribució que heu fet en la cirurgia ortopèdica. Vós sou conegut i respectat, no solament pels vostres contemporanis, sinó també per les generacions de cirurgians militars que els han seguits», el professor Trueta fou invitat pel Fitzsimons Army Medical Center, del mateix Departament de l'exèrcit, a una visita al dit Centre, com a «reconeixement del vostre mestratge i de l'aplicació molt estesa dels vostres mètodes durant la recent guerra del Vietnam que ha salvat indubtablement moltes vides i extremitats», com li escrivia el professor Paul W. Brown, que dirigí aquell Centre durant els anys de la guerra del Vietnam.

El motiu de la visita i l'homenatge eren els resultats obtinguts a la guerra del Vietnam pels cirurgians nord-americans. Com escrivia el mateix Paul W. Brown en un article al Symposium on Infection and Orthopaedic Surgery a Montreal, Canadà, «tots els oficials metges enviats al Vietnam eren instruïts en els principis i en la tècnica del desbridament i la sutura retardada...» (mètode Trueta); gràcies a això foren raríssims els casos de gangrena gasosa, resultat que contrasta amb els casos experimentats en la guerra de Corea i en d'altres conflictes bèl·lics en els quals no foren seguits els principis del mètode citat.